

2021 m. balandžio 21 d. *Consiglio di Stato* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Reti Televisive Italiane SpA (RTI) / Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM*

(Byla C-255/21)

(2021/C 329/08)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *Reti Televisive Italiane SpA (RTI)*

Kita apeliacinio proceso šalis: *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Bendrijos nuostatų dėl televizijos reklamai skirto laiko draudimo taikymo tikslais, atsižvelgiant į bendrą svarbą [Europos Sąjungos] teisei dėl grupės ir vieno ūkio subjekto sąvokų, vartojamų įvairiuose konkurencijos teisės šaltiniuose (o kiek tai turi reikšmės šiai bylai, Direktyvos 2018/1808/ES⁽¹⁾ 43 konstatuojamojoje dalyje ir Direktyvos 2010/13/ES⁽²⁾ naujame 23 straipsnio tekste), ir į egzistuojantį paslaugų teikimo leidimų skirtumą Italijos nacionalinėje teisėje, kuris Įstatyminio dekreto Nr. 177/[2005] 5 straipsnio 1 dalies b punkte [numatytas] televizijos ir radijo transliuotojams, galimas toks Bendrijos teisę atitinkantis nacionalinės teisės dėl transliavimo aiškinimas, kad pagal Įstatyminio dekreto Nr. 177/[2005] 1 straipsnio 1 dalies a punktą, iš dalies pakeistą nuo 2010 m. kovo 30 d. galiojančiu tekstu (įgyvendinant Direktyvą 2007/65/EB⁽³⁾) reikalaujama, jog įvairių ryšių formų (elektroniniai ryšiai, leidyba, taip pat elektroninė, ir internetas visomis jo taikymo formomis) konvergencijos procesas labiau taikomas tarp radijo ir televizijos transliuotojų, ypač jei jie jau įtraukti į tarpusavyje susijusias įmonių grupes, ir yra taikomas bendrai, o tai reiškia, kad minėto [įstatyminio dekreto] 38 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad transliuotojas gali būti ir grupė kaip vienas ūkio subjektas, o gal, priešingai, remiantis minėtais Bendrijos principais, atsižvelgiant į bendrosios konkurencijos teisės televizijos reklamai skirto laiko draudimo srities autonomiją, negalima suteikti svarbos – iki 2018 m. – grupei ar minėtam konvergencijos procesui ir vadinamosioms mišrioms informavimo priemonėms, taigi, siekiant apskaičiuoti televizijos reklamai skirto laiko rodiklį, reikėtų atsižvelgti tik į atskirą transliuotoją, nors jis ir susijęs su grupe (todėl tokia svarba buvo paminėta tik Direktyvos 2010/13/ES] 23 straipsnio konsoliduotame tekste, suformuotame priėmus Direktyvą 2018/1808/ES)?
2. Ar, atsižvelgiant į minėtų ES teisės principų taikymą grupei ir įmonėms kaip ūkio subjektui, televizijos reklamai skirto laiko draudimo ir nurodytos 23 straipsnio tekstų sekos tikslais, turint omenyje paslaugų teikimo leidimų skirtumą, iš [Integruotos ryšių sistemos], nustatytos Įstatyminio dekreto Nr. 177/[2005] 43 straipsnyje, antikonkurencinės teisės aktų taip pat būtų galima nustatyti „žiniasklaidos paslaugų teikėjo“ grupės sąvokos (arba, kaip vadina apeliantė, grupei priklausanti leidybos įmonė) svarbą, siekiant mišrių informavimo priemonių reklamos pranešimams grupės viduje netaikyti skirto laiko apribojimų, nustatytų Įstatyminio dekreto Nr. [177/2005] 38 straipsnio 6 dalyje, o gal tokia svarba neturi būti įtraukta iki 2018 m., atsižvelgiant į televizijos konkurencijos teisės autonomiją televizijos reklamai skirto laiko apribojimų reglamentavimo atžvilgiu?
3. Ar Direktyvos 2010/13/ES 23 straipsnio 2 dalies a punkto naujame tekste pripažįstamas konkurencijos teisėje anksčiau egzistavęs grupių bendros svarbos principas, ar jis yra naujas ir todėl pirmuoju atveju aprašoma jau neatsiejamai su Europos teise susijusi teisinė realybė – taigi toks principas, kad būtų įtraukta ir nagrinėjama byla, ankstesnė nei minėtas naujas tekstas, ir principas, kuris gali turėti įtakos [nacionalinės reguliavimo tarnybos] išaiškinimams, siekiant, kad ji pripažintų „žiniasklaidos paslaugų teikėjo“ grupės sąvoką – arba, jei antruoju atveju būtų draudžiama pripažinti įmonių grupių svarbą iki šio naujo teksto priėmimo susidariusiais atvejais, nes netaikoma *ratione temporis*, atsižvelgiant į šio naujo teksto naujovėmis išplėstą taikymo sritį ir į faktines aplinkybes, susiklosčiusias iki jį priimančią?

4. Ar, vis dėlto tai yra už leidimų sistemos, nustatytos Įstatyminio dekreto Nr. 177/2005 5 straipsnyje ir 2018 m. pateiktame naujame 23 straipsnio tekste, ribų, t. y. jei naujasis teisės aktas nebus svarbus pripažinimo prasme, o tik naujumo prasme, kaip reikalaujama c punkte, televizijos ir radijo integracijos ryšiai, į kuriuos paprastai atsižvelgiama konkurencijos teisėje, dėl sąvokų „ūkio subjektas“ ir „grupė“ bendro ir įvairaus pobūdžio yra esminis dalykas, į kurį atsižvelgiant reikia aiškinti televizijos reklamai skirto laiko apribojimus, reglamentuojamus esant numanomam požiūriui į grupę priklausančias įmones (arba, tiksliau, į kontrolės ryšius tarp grupę priklausančių įmonių) ir į minėtų įmonių funkcinę vienetą, siekiant reklamuoti televizijos programas per radiją grupės viduje arba atvirkščiai, o gal tie integracijos ryšiai nėra svarbūs televizijos reklamai skirto laiko apribojimų srityje, todėl reikėtų laikytis pozicijos, kad „paties“ (transliuotojo) programos, nurodytos 23 straipsnyje (pirminis tekstas), yra tokios, kiek jos priklauso vienam transliuotojui, kuris jas reklamuoja, o ne visai įmonių grupei, nes ta norma yra savarankiška nuostata, pagal kurią neleidžiamas joks sisteminis aiškinimas, pagal kurį programa apimtų ir grupes, suprantamas kaip vienas ūkio subjektas?
5. Galiausiai ar 23 straipsnio pirminis tekstas, kuris neturėtų būti aiškinamas kaip teisės norma, taikoma konkurencijos teisės kontekste, vis tiek būtų laikomas skatinamąja nuostata, kurioje aprašytos specifinės reklamos savybės, kad ši reklama yra išimtinai informacinio pobūdžio ir ja nesiekama įtikinti žmones įsigyti kitų prekių ar paslaugų nei reklamuojamos programos ir ji, kaip tokia, turėtų būti laikoma nepatenkančia į televizijos reklamos laiko srities teisės aktų taikymo sritį, bet gali būti taikoma įmonėse, kurios priklauso tai pačiai grupei, bet kokiu atveju būdama integruota mišrių informavimo priemonių reklama, t. y. ar ji turėtų būti suprantama kaip nukrypti leidžiančio ir išimtinio pobūdžio teisės norma, palyginti su televizijos reklamai skirto laiko skaičiavimu, ir, kaip tokia, turėtų būti aiškinama siaurai?

- (¹) 2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1808, kuria, atsižvelgiant į kintančias rinkos realijas, iš dalies keičiama Direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 303, 2018, p. 69).
- (²) 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 95, 2010, p. 1).
- (³) 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (OL L 332, 2007, p. 27).

2021 m. balandžio 23 d. Tribunal Supremo (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC) / Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)*

(Byla C-263/21)

(2021/C 329/09)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Atsakovai: Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) y Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)